

13. 9. 2018

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Vzdálenost mezi rodiči jako jedno z hledisek pro stanovení vyživovací povinnosti

Při rozhodování obecných soudů o stanovení vyživovací povinnosti je nutné, aby soudy zohledňovaly několik hledisek a skutečností, a to jak na straně osoby z výživy oprávněné, tak na straně osoby povinné.

Podle § 913 zákona č. [89/2012](#) Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“) jsou pro určení rozsahu výživného rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry a stejně tak schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného. Dále je také nutno přihlídnout k tomu, kdo a v jaké míře o dítě osobně pečuje. Podle § 915 občanského zákoníku má být životní úroveň dítěte zásadně shodná s životní úrovní rodičů s tím, že toto hledisko předchází hledisku odůvodněných potřeb dítěte.

Skutečnostmi, které musí obecné soudy při stanovování výše výživného zohlednit, se zabýval také Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. I. ÚS 2996/17 ze dne 29. května 2018, a to v souvislosti s povinností soudů zohlednit při stanovení vyživovací povinnosti mimo jiné také vzdálenost mezi rodiči, kterou bude muset jeden z rodičů překonávat, aby mohl realizovat styk s dítětem.

V této části rozhodnutí odkázal Ústavní soud na své usnesení ze dne 12. března 2014, sp. zn. IV. ÚS 197/14, ve kterém judikoval, že náklady vynaložené na realizaci styku dítěte s jedním z rodičů by měli nést oba rodiče. V předmětném usnesení Ústavní soud také zdůraznil, že se nejedná pouze o finanční záležitosti, ale je nutné zohlednit také čas a energii strávenou na cestě. V daném případě bylo zjištěno, že měsíční náklady, které jeden z rodičů bude nucen vynaložit na cestování za účelem realizace styku s dítětem, měly být dokonce vyšší než stanovené výživné. K tomu Ústavní soud uzavřel, že v případě, že by obecné soudy rozhodly tak, že náklady na realizaci styku rodiče s dítětem půjdou k tíži pouze jednoho z rodičů, tak bude současně nezbytné, aby obecné soudy uvedly přesvědčivé argumenty, proč by povinnost cestovních nákladů měl nést pouze jeden z nich a nikoliv oba rodiče. V opačném případě by takové rozhodnutí obecných soudů nebylo považováno za ústavně konformní.

Za situace, že by však **jeden z rodičů protiprávně změnil bydliště dítěte** je pak podle usnesení Ústavního soudu ze dne 14. 3. 2017, sp. zn. I. ÚS 955/15 -2 nezbytné tuto skutečnost zohlednit při rozhodování o svěření dítěte do péče jednoho z rodičů a stanovení styku s druhým rodičem. V takovém případě by pak k předání dítěte ke styku s druhým rodičem mělo docházet v místě původního bydliště dítěte, ledaže by jiný postup byl zdůvodněn relevantními argumenty.

Ve svém nálezu tak Ústavní soud uzavřel, že obecné soudy by měly při vzájemném rozvržení povinností rodičů souvisejících se stykem dítěte postupovat tak, že by **„rodič, jemuž byly děti**

svěřeny do péče, byl povinen předat dítě ke styku v místě bydliště druhého rodiče nebo v místě, na němž se rodiče dohodnou. Oproti tomu by druhému rodiči vznikala povinnost předat dítě po ukončení styku rodiči, jemuž bylo dítě svěřeno do péče v místě jeho bydliště. Ústavní soud má za to, že uvedeným (a obecnými soudy používaným) postupem budou výše zmíněná negativa spojená s realizací styku rovnoměrně rozvržena mezi oba rodiče. Další výhodou takového postupu je to, že oba rodiče budou muset vynaložit na realizaci styku nejen přibližně stejnou finanční částku, ale rovněž budou muset na překonání vzdálenosti vynaložit svoji energii a čas, což u jiných řešení zohledněno není. Nutno přiznat, že zátěž kladená na samotné dítě se tímto nemění.”[1]

Závěrem tak lze shrnout, že oba rodiče by se měli rovnoměrně podílet na povinnostech souvisejících s realizací styku dítěte s jedním z rodičů, a to přiměřeně v závislosti na individuálních okolnostech případu. Nejedná se nicméně o pevně dané pravidlo, neboť při existenci relevantních a závažných skutečností v konkrétním případě je přípustné, aby bylo rozhodnuto jinak.

JUDr. David Řezníček, LL.M., Ph.D.,
advokát

Daniela Mašková

[Řezníček & Co. s.r.o., advokátní kancelář](#)

U Černé věže 66/3
370 01 České Budějovice

Tel.: +420 386 323 247

Fax: +420 383 839 361

e-mail: recepce@reznicek.com

[1] Nález Ústavního soudu ze dne 29. května 2018 sp. zn. I. ÚS 2996/17.

Další články:

- [Dvě kiwi denně: EU schválila první zdravotní tvrzení pro čerstvé ovoce](#)
- [Nová „tlačítková“ povinnost pro e-shopy](#)
- [Digital Omnibus: Revoluce v datech, nebo jen nová zátěž pro podnikatele?](#)
- [Darování pro případ smrti nemovité věci zapsané v katastru nemovitostí a určení výše odměny soudního komisaře](#)
- [Flotilová novela: Kdo a kdy musí nově získat licenci k distribuci pojištění?](#)
- [Nová pravidla pro ground handling v EU a jejich dopady na letecký sektor](#)

- [Právní due diligence nemovitostí: na co se v praxi skutečně zaměřit](#)
- [Hmotněprávní opatrovník obchodní korporace: mezi efektivní ochranou a zásahem do korporační autonomie](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 32.: Konkurenční doložka](#)
- [Skryté ujednání v realitní smlouvě - zbytečná hra na schovávanou](#)
- [Odpovědnost člena voleného orgánu dle § 159 OZ a vymezení škody způsobené právnické osobě](#)